पस्पर्श पादयुगलमाह चोत्सङ्गलालितां ॥ २० ॥

नूनं त्वत्कृतपुण्यास्ते भृत्या येषीश्वराः शुभे ।

कृतागःस्वात्मसात् कृत्वा शिक्षादण्डं न युञ्जते ॥ २१ ॥

परमो ऽनुग्रहो दण्डो भृत्येषु प्रभुणार्पितः ।

बालो न वेद तत् तन्वि बन्धुकृत्यममर्षणः ॥ २२ ॥

सा त्वं मुखं सुदति सुभ्रुनुरागभारव्रीडाविलम्बविलसद्धसितावलोकं ।

नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसं नः स्वानां प्रदर्शय मनस्विनि वल्गुवाक्यं ॥ २३ ॥

तस्मिन् दधे दममहं तव वीरपत्नि यो ऽन्यत्र भूसुरकुलात् कृतकिल्बिषस्तं ।

पश्ये न वीतभयमुन्मुदितं त्रिलोक्यामन्यत्र वै मुररिपोरितरत्र दासात् ॥ २४ ॥

वक्त्रं न ते वितिलकं मलिनं विहर्षं संरम्भभीममविमृष्टमपेतरागं ।

पश्ये स्तनावपि शुचोपहतौ सुजातौ बिम्बाधरं विगतकुङ्कुमपङ्करागं ॥ २५ ॥

तन्मे प्रसीद सुहृदः कृतकिल्बिषस्य स्वैरं गतस्य मृगयां व्यसनातुरस्य ।

का देवरं वशगतं कुसुमास्त्रवेगविस्रस्तपौंस्नमुशती न भजेत कृत्ये ॥ २६ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
चतुर्थस्कन्धे पुरंजनोपाख्यानं नाम
षड्विंशो ऽध्यायः ॥